

Sygn. akt VI ACa 1560 /08

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 marca 2009 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie VI Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SA– Maciej Kowalski

Sędzia SA– Anna Orłowska (spr.)

Sędzia SA– Ksenia Sobolewska – Filcek

Protokolant– sekr. sądowy Edyta Kaczmarek

po rozpoznaniu w dniu 24 marca 2009 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa J. B.

przeciwko (...) Sp. z o.o. w W.

o stwierdzenie nieważności uchwał

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie

z dnia 30 lipca 2008 r.

sygn. akt XX GC 795/07

1. oddała apelację,

2. zasądza od (...) Sp. z o.o. w W. na rzecz J. B. kwotę 1890 (jeden tysiąc osiemset dziewięćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu w postępowaniu apelacyjnym.

VI ACa 1560/08

UZASADNIENIE

Powód J. B. wniósł o stwierdzenie nieważności uchwał podjętych w dniu 24 września 2007 r. na Nadzwyczajnym Zgromadzeniu Wspólników (...) sp. z o. o. w W..

W uzasadnieniu pozwu wskazał, iż jako wspólnik pozwanej Spółki pismem z 1 września 2007 r. zawiadomiony został o planowanym na dzień 24 września 2007 r. Nadzwyczajnym Zgromadzeniu Wspólników. Pismo zostało podpisane przez Prezesa Zarządu D. J., który nie był uprawniony do jednoosobowej reprezentacji Spółki.

Wyrokiem zaocznym z dnia 18 marca 2008 r. uwzględniono żądanie powoda.

Pozwana Spółka złożyła sprzeciw od powyższego wyroku wnosząc o jego uchylenie i oddalenie powództwa. Pozwana nie kwestionowała faktu, iż przedmiotowe zawiadomienie zostało podpisane jedynie przez ówczesnego Prezesa Zarządu Spółki. Podniosła jednak, iż czyniło ono zadość wymaganiom prawa – zawierało wszelkie niezbędne elementy

i wysłane zostało w odpowiednim terminie. Ponadto w tym czasie powód, jako drugi z członków zarządu, zawieszony został w pełnieniu funkcji Wiceprezesa Zarządu.

Wyrokiem z dnia 30 lipca 2008 r., wydanym na posiedzeniu niejawnym, Sąd Okręgowy w Warszawie utrzymał w mocy wyrok zaoczny z dnia 18 marca 2008 r.

Powyższy wyrok zapadł po dokonaniu następujących ustaleń i rozważań:

W dniu 24 września 2007 r. miało miejsce Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie Wspólników pozwanej Spółki. Informację o nim wspólnik J. B. otrzymał pismem z 1 września 2007 r., które zostało podpisane przez Prezesa Zarządu D. J.. Powód był wówczas, jak też w chwili wnoszenia powództwa, członkiem zarządu Spółki (...). Uchwałą Rady Nadzorczej z dnia 17 sierpnia 2007 r. powoda zawieszono w pełnieniu funkcji Wiceprezesa Zarządu Spółki.

W ocenie Sądu Okręgowego powództwo zasługiwało na uwzględnienie. Sąd Okręgowy wskazał, iż powodowi, będącemu członkiem zarządu w dacie wniesienia pozwu, przysługiwało uprawnienie do wystąpienia z powództwem o stwierdzenie nieważności uchwały wspólników na podstawie art. 250 i art. 252 k.s.h. Z treści podjętej w dniu 24 września 2007 r. uchwały wynika, że powoda odwołano z pełnionej w ramach zarządu funkcji Wiceprezesa Zarządu Spółki, a nie z zarządu pozwanej Spółki. Zdaniem Sądu Okręgowego walne zgromadzenie, na którym podjęto zaskarżone uchwały, zostało zwołane w sposób nieprawidłowy, przez jednego z członków zarządu. Sąd Okręgowy wskazał, że podjęcie decyzji o zwołaniu zgromadzenia wspólników przez zarząd winno zapaść w formie uchwały podjętej bezwzględną większością. Jest to czynność zarządu o charakterze wewnętrznym i dopiero realizacja tej uchwały, czyli doręczenie zawiadomień wspólnikom, może zostać dokonana poprzez podpisanie zaproszeń także przez jednego członka. Wobec wadliwości zwołania, zgromadzenie z dnia 24 września 2008 r. nie było władne podjąć zaskarżonych uchwał.

Apelację od powyższego wyroku złożyła pozwana Spółka zarzucając obrazę przepisów prawa materialnego, w szczególności art. 235 § 1 k.s.h., poprzez niesłuszne uznanie, że Nadzwyczajne Zgromadzenie Wspólników zostało zwołane nieprawidłowo, co skutkowało stwierdzeniem nieważności podjętych na nim uchwał oraz obrazę przepisów prawa procesowego, w szczególności art. 479¹⁷ § 11 k.p.c., poprzez niesłuszne uznanie, że przeprowadzenie rozprawy przez Sąd nie było konieczne, co skutkowało wydaniem wyroku na posiedzeniu niejawnym w oparciu o niekompletny materiał dowodowy i tym samym wbrew przepisowi art. 227 i 235 k.p.c. uniemożliwiło pozwanej skuteczną obronę zgłoszonych twierdzeń i zarzutów. Wskazując na powyższe zarzuty pozwana wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez wydanie orzeczenia stwierdzającego ważność uchwał Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników (...) Sp. z o.o. lub uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie. Podniesione w niej zarzuty nie podważają prawidłowości zaskarżonego orzeczenia.

Dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy decydujące znaczenie miała ocena prawidłowości zwołania Nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia Wspólników pozwanej Spółki na dzień 24 września 2007 r. Trafnie uznał Sąd Okręgowy, iż zgromadzenie to zwołane zostało w sposób nieprawidłowy i w konsekwencji nie było władne podjąć zaskarżonych uchwał. Sąd Apelacyjny podziela powyższą ocenę.

W orzecnictwie i doktrynie przeważający jest pogląd, iż decyzja o zwołaniu zgromadzenia wspólników przez zarząd powinna być powzięta w formie uchwały podjętej bezwzględną większością głosów, a następnie realizacja tej uchwały może być dokonana jako czynność z zakresu reprezentacji poprzez podpisanie zaproszenia przez cały zarząd albo zgodnie z zasadami reprezentacji przez niektórych albo jednego członka (por. A. Kidyba, Kodeks spółek handlowych. Komentarz, LEX 2008, wyd. VI). Podobnie M. Litwińska – Werner w Komentarzu do Kodeksu spółek handlowych (Wydawnictwo C.H. BECK, Warszawa 2005, s.624) stwierdziła, iż zwoływanie zgromadzeń wspólników należy do sfery wewnętrznej funkcjonowania spółki i jest objęte prowadzeniem jej spraw. Należy ono do czynności

przekraczających zwykły zarząd, choćby tylko z uwagi na rangę problemu, jaką jest odpowiedzialność za prawidłowe i zgodne z prawem odbycie obrad najwyższego organu spółki. Dlatego też najpierw konieczne jest powzięcie uchwały przez zarząd, zgodnie z regułami wskazanymi w art. 208 § 4 i 5 k.s.h., a następnie wystosowanie do wspólników zawiadomień o zgromadzeniu. Również Sąd Apelacyjny w Poznaniu w przytoczonym przez Sąd I instancji orzeczeniu, powołując się na poglądy komentatorów Kodeksu spółek handlowych, stanął na stanowisku, że inicjatywa zwołania walnego zgromadzenia winna pochodzić od zarządu (jako organu, a nie od jego samodzielnie działającego członka) i przybrać formę uchwały.

Sąd Apelacyjny przychylił się do przedstawionych wyżej poglądów nie podzielając odmiennej argumentacji zaprezentowanej w apelacji. Jak przyjmuje się w doktrynie, zwołanie zgromadzenia wspólników przez zarząd niemający składu odpowiadającego statutowi albo pominięcie jednego z członków powoduje, że takie zgromadzenie wspólników nie jest uprawnione do podejmowania jakichkolwiek uchwał. Nie było w sprawie kwestionowane, iż zarząd pozwanej Spółki w ogóle nie podjął stosownej uchwały w przedmiocie zwołania zgromadzenia. Uzasadnia to dokonanie oceny, iż sposób zwołania Nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia Wspólników Spółki (...) naruszał przepisy Kodeksu spółek handlowych i jako sprzeczny z art. 235 § 1 k.s.h. przesądzał o jego wadliwości. Słusznie uznał Sąd Okręgowy, że nawet ewentualny konflikt w łonie zarządu nie uchyła powyższego trybu postępowania wskazując, iż sposobem rozwiązania takiej sytuacji może być zwrócenie się do sądu o upoważnienie do zwołania zgromadzenia wspólników.

Nie zasługuje na aprobatę sugestia skarżącej, jakoby fakt zawieszenia powoda przez Radę Nadzorczą w pełnieniu funkcji Wiceprezesa Zarządu pozbawiał go członkostwa w zarządzie. Pozwana błędnie utożsamia sprawowanie funkcji Wiceprezesa Zarządu (pełnienie określonej funkcji w organie) z faktem bycia członkiem zarządu spółki (sprawowaniem obowiązków członka organu). Zawieszenie w pełnieniu piastowanej funkcji nie jest równoznaczne z odwołaniem ze składu zarządu. Treść uchwały Rady Nadzorczej pozwanej Spółki z dnia 17 sierpnia 2007 r. wskazuje, że zawieszenie dotyczyło wyłącznie pełnionej przez powoda funkcji w zarządzie spółki i tym samym nie wywierało skutku na wykonywanie przez niego praw członkowskich. Nieuprawnione jest twierdzenie, iż z treści ww. uchwały jednoznacznie wynika wola pozbawienia powoda możliwości działania w zarządzie spółki.

W kontekście powyższych wywodów niezasadny jest postawiony Sądowi Okręgowemu zarzut naruszenia art. 235 § 1 k.s.h. Bezzasadne jest również zarzucanie obrazy przepisów prawa procesowego. Przepis art. 479¹⁷ k.p.c. dopuszcza możliwość wydania wyroku na posiedzeniu niejawnym, z której to możliwości Sąd Okręgowy skorzystał uzasadniając swoje stanowisko w tym względzie. Zgodzić się należy, iż w okolicznościach niniejszej sprawy zachodziły podstawy do wydania wyroku na posiedzeniu niejawnym i przeprowadzenie rozprawy nie było konieczne.

Zważywszy na postawioną tezę dowodową zasadne było oddalenie wniosku o dopuszczenie dowodu z zeznań zawnioskowanego świadka. Nie zachodziła też potrzeba przeprowadzenia dowodu z przesłuchania stron, który to dowód jest dowodem posiłkowym, dopuszczanym tylko wówczas, gdy nie można istotnych dla sprawy okoliczności wyjaśnić innymi dowodami.

Mając powyższe na uwadze Sąd Apelacyjny na mocy art. 385 k.p.c. oddalił apelację, kosztami postępowania apelacyjnego obciążając na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 k.p.c. stronę przegrywającą spór w tej instancji.